

Księga Liczb

Rozdział 9

1. Mówił JAHWE do Mojżesza na puszczy Synaj roku wtórego po wyszciu ich z ziemie Egipskiej, miesiąca pierwszego, rzekąc: 2. Niech uczynią synowie Izraelowi Fase czasu swego: 3. czternastego dnia miesiąca tego ku wieczoru, według wszystkich obrzędów i usprawiedliwienia jej. 4. I przykazał Mojżesz synom Izraelowym, aby uczynili Fase. 5. Którzy uczynili czasu swego, czternastego dnia miesiąca ku wieczoru na górze Synaj. Wedle wszystkiego, co był rozkazał JAHWE Mojżeszowi, tak uczynili synowie Izraelowi. 6. Ale oto niektórzy, splugawieni duszą człowieka, nie mogli czynić Fase dnia onego, przystąpiwszy do Mojżesza i Aarona 7. i rzekli im: Nieczyściśmy dla dusze człowieczej. Przecz nam odejmują, że nie możemy ofiarować ofiary JAHWE czasu swego między syny Izraelowymi? 8. Którym odpowiedział Mojżesz: Postójcie, aż się poradzę, co JAHWE o was każe. 9. I mówił JAHWE do Mojżesza, rzekąc: 10. Mów synom Izraelowym: Człowiek, który będzie nieczystym dla dusze abo w drodze daleko w narodzie waszym, niechaj czyni Fase PANU 11. miesiąca wtórego, czternastego dnia miesiąca, ku wieczoru. Z praśnikami i z polną sałatą jeść je będą. 12. Nie zostawiać nic z niego aż do zarania i kości jego nie złamią: wszystek porządek Fase zachowają. 13. Ale jeśli kto i czysty jest, i nie był w drodze, a przecie nie czynił Fase, będzie wygładzona dusza ona z ludu swego, bo ofiary JAHWE nie ofiarował czasu swego: grzech swój sam poniesie. 14. Gość też i przychodzień, jeśli będą u was, uczynią Fase JAHWE według ceremonij i usprawiedliwienia jej. Ustawa jednaż będzie u was tak przychodniowi jako i obywatelowi. 15. Dnia tedy, którego postawion był przybytek, okrył go obłok. A od wieczora nad przybytkiem było jako widzenie ognia aż do zarania. 16. Tak się działo ustawicznie: we dnie okrywał go obłok, a w nocy jako widzenie ognia. 17. A gdy był odjęty obłok, który okrywał przybytek, tedy się ruszali synowie Izraelowi; a na miejscu, kędy stanął obłok, tam się obozem położyli. 18. Na rozkazanie PANSKIE ciągnęli i na rozkazanie jego stanowili przybytek. Przez wszystkie dni, przez które stał obłok nad przybytkiem, mieszkali na tymże miejscu, 19. a jeśli się trafiło, że przez długi czas trwał nad nim, byli synowie Izraelowi na strażach PANSKICH a nie ruszali się, 20. ile dni był obłok nad przybytkiem. Na rozkazanie PANSKIE rozbijali namioty i na rozkazanie jego składali. 21. Jeśli był obłok od wieczora aż do zarania, a wnet rano odszedł od namiotu, ciągnęli: a jeśli po dniu i nocy odstąpił, rozbierali namioty. 22. A jeśli przez dwa dni abo przez jeden miesiąc, abo dłuższy czas stał nad namiotem, mieszkali synowie Izraelowi na tymże miejscu i nie ruszali się: ale wnet, skoro odstąpił, ruszali obóz. 23. Na słowo PANSKIE rozbijali namioty i na słowo jego ciągnęli, i byli na straży PANSKIEJ według rozkazania jego przez rękę Mojżesza.